

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

STRADA GH. POPA No. 4.

Apare la 1 și 15 a lunel.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor

Redactor responsabil:
Ing. Agr. Insp. NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

Abonamente:
Pentru județul Arad pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe pe un an „ 200.—

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. Situația agricolă	115	b) Tabloul Nr. 2	124—125
2. Constituirea secției agricole județene	116	9. Lucrările gospodarului bun în luna Iunie	127
3 Contribuțiuni la combaterea cochilisului și eu- demisului	117	10. De ce suferim atât de mult la secetă	128
a) Indrumări pentru observație în vederea combaterii moliei strugurilor	118	11. Erinoza (paianjenul) la vie	130
b) Foaia de observație	120	12. Oidium (tăinarea) la vie	130
4. Combaterea rugetului și pestel la porci	121	Pagina stuparului:	
5. Râia oilor	122	13. Mersul culesului	131
6 Culturi demonstrative în anul 1934	123	14. Sfaturi pentru apicultori	131
7. Apel către cultivatorii de grâu ameliorat B. 1201 și O. 241	123	15. În atențiunea producătorilor de lapte din Jud. Arad	132
8. Cadastrul calității grâului pe anul 1933	123	16. Copia Ministerului referitoare la furaje	132
a) Tabloul Nr. 1	124—125	17. Decizia Min. Agr. referitoare la plantațiile de vii	133
		18. Aviz	134

Situația agricolă

de Ing. Agr. Insp. N. Popescu

În anii din urmă agricultura și agricultorii noștri au suferit inundații, rugina catastrofală la grâu, un an ploios fără vară și fără obicinuita toamnă lungă și frumoasă, care coace porumbul și îndulcește strugurii, apoi au produs pagube însemnate antraxul la vitele cornute, galbeaza la oi, holera la pasări și miliardele de muște columbace, de care au pierit sute de vite.

În anul acesta ne-a sosit primăvara deja la începutul lui Martie și agricultorul care a ieșit cu plugul și grapa pe holdă și a scos la soarele cald vitele din grajd, a uitat toate neajunsurile trecutului.

Dar soarele cald de primăvară nu s'a mai ascuns după norii grei de ploaie, ci a început să ardă pășunile și fânețele, a oprit înfrățirea grâului, desvoltarea

plantelor de primăvară și prin secetă a făcut imposibil multor agricultori de a-și face arăturile de primăvară.

Am fost până mai deunăzi convinși, că numai oamenii au eșit din ogaș și își fac de cap, în urma libertății obținute, fără a primi pe lângă aceasta și cultura necesară. Dar azi nu numai oamenii nu ascultă, nu respectă legile și avutul vecinului și părăsesc obiceiurile bune vechi, ci și natura își face de cap. De ani de zile a știut agricultorul că vântul cutare ne aduce ploaie; la ziua târgului din cutare comună, nu scapă târgovețul neudat. Dar ce s'a întâmplat? Natura a părăsit obiceiurile vechi și nu ne-a dat ploaia obicinuită, așteptată nu numai de agricultori dar și de orășeanul care a simțit pe piață lipsa ploaiei.

Au sosit miliardele de muște columbace, care au

constrâns agricultorii de a ține animalele ziua în grajd, sub nori de fum și numai noaptea le puteam scoate la pășune.

Nu am avut toată primăvara o ploaie generală, de 2—3 zile peste tot județul, ci numai ploi parțiale, în cele mai multe cazuri insuficiente. Singur viticultorul a mai înviat din necazul trecutului și stropește sărguincios via, care promite o recoltă satisfăcătoare.

Însă de mult nu ne-au arătat holdele, în mod așa de pronunțat, priceperea agricultorului, ca în anul prezent. Plugarul înțelept, care a lucrat bine și la timp, care și-a terminat arăturile încă de cu toamnă și a folosit semăntă corespunzătoare, suferă necondiționat de secetă, dar nu este păgubit în așa măsură ca agricultorul care a pus plugul numai primăvara în brazdă. Oare și azi se găsesc așa de mulți agricultori, cari sunt în contra ogorării adânci de toamnă pentru semănăturile de primăvară? Sunt și azi acei cari nu

urmăresc sfaturile de a grăpa primăvara cât de timpuriu ogorul de toamnă, pentru a împiedeca pierderea apei din pământ?

Nutreț va fi puțin, paele vor ajunge mai mult în anul acesta că otava cea mai fină din anul trecut. Cruțați nutrețul, îngrijiți-vă căpițele de fân, tulei, pae și de pleavă, rămase din belsugul anului trecut. Însămânțați pe cât posibil tot petecul de pământ rămas neînsămânțat, cu plante de nutreț, iarbă de Sudan, mohor, meiu, muștar alb, ciolomadă. Chiar și după seceriș, care va fi anul acesta foarte timpuriu — se mai pot face aceste însămânțări, la care putem adăuga și însămânțarea cu sfecle de miriște.

În timp secetos nu este bine a săpa adânc și a mușuroi porumbul, căci prin aceasta contribuim la uscarea pământului.

Ce recoltă vom avea? Nu este bine să fi proroc, dar este sigur că de foame nu vom muri.

Constituirea Secției Agricole Județene.

Potrivit dispozițiilor art. 4 din Legea de reorganizare a Camerelor profesionale, toate Camerele de Agricultură din țară au fost dizolvate și în locul lor s'au înființat Secțiile Agricole Județene. Și la noi în Arad a fost desființată Camera Agricolă și în locul ei s'a înființat Secția Agricolă Județeană.

În ziua de 22 Mai 1934, la oarele 11 a. m. în sala de Consiliu a Camerei s'a întrunit Comisia Interimară, numită prin Deciziunea Ministerială No. 95254, compusă din următorii: Dr. Mihai Mărcuș, Dr. Iustin Marșieu, Dr. Adam Iancu, Dr. Coloman Konopi, Axente Novac, Lazar Chebeleu și Mihai Beregsa, iar ca membri de drept Directorul Serviciului Agricol Județean, Medicul veterinar primar și Inginer Silvic Consilier Ioan Piso.

Această Comisie s'a constituit legal, alegând ca Președinte pe Dl Dr. Mihail Mărcuș, iar ca Vice-președinte pe Dl Dr. Iustin Marșieu. La ședință au participat și membrii vechiului Consiliu de Administrație a Camerei Județene, pentru a preda averea și gestiunea Comisiei Interimare.

După cetirea proceselor verbale din ultima ședință a vechiului Consiliu și a Comisiei de verificare, Dl Dr. Mărcuș mulțumește prin cuvinte elogioase fostei conduceri pentru activitatea rodnică și munca depusă, în urma căreia Camera din Arad — cum recunoaște toată lumea — a ajuns prima Cameră din țară, de model pentru toate celelalte. Prin intervenții stăruitoare mi-a reușit ca la Arad, pe lângă Secția agricolă județeană să se înființeze și Cameră regională, având în circumscripția ei și Secțiile Agricole din județul Bihor și Timișoara. Ne vom strădui ca și în

Camera nouă să lucrăm tot așa de bine, să facem economie, ca să avem buget echilibrat, însă fără să vătămăm interesele agriculturii. Luând rămas bun în mod prietenesc dela membrii fostului Consiliu, le mulțumim încă odată pentru frumoasele rezultate obținute.

Răspunde D-l Dr. I. Marșieu, adresându-se către foștii membri, tovarășii săi de muncă și le mulțumește pentru dragostea, sprijinul, și zelul cu care au contribuit ca, Camera din Arad să ajungă cea mai bună Cameră. Întotdeauna la această instituție s'a lucrat cu prietenie, înțelegere reciprocă și în mod imparțial față de agricultorii din județ, fără considerare de naționalitate sau partid politic. Suntem mândri, că am gospodărit bine, că de prezent putem preda o avere de 10 milioane Lei. Roagă pe noii membri ca și ei să păstreze această înuță și bună înțelegere și atunci putem aștepta că munca noastră va fi încoronată de succes. În numele membrilor vechi, D-l Groșoreanu fost senator, cu regret constată că școala de pe sațe nu a putut cu eforturi de decenii să fie apreciată de toate păturile agricultorilor din județ, așa cum este astăzi înrădăcinată și iubită în mod sincer Camera de Agricultură, dovedind prin aceasta că îmbunătățind starea materială a plugurilor și-a îndeplinit menirea ei. Roagă pe bunul Dumnezeu ca și noua conducere să lucreze pentru binele poporului, cum a lucrat cea veche.

După îndeplinirea formalităților de predare și preluare, membri vechi au plecat. Apoi s'a citit ordinul Ministerului prin care Dl Dr. Mihai Mărcuș a fost numit până la efectuarea alegerilor noi, Președintele

Camerei Regionale și prin care se dau îndrumări pentru constituirea Regionalei.

Dl Dr. Mărcuș fiind Președintele Regionalei, încredințează cu conducerea Secției Agricole pe vicepreședinte, Dl Dr. I. Marșieu și pe Dl Ing. Agr. Insp. N. Popescu, până la nouă dispoziții.

În fine luând act de instrucțiunile în privința

gestiunii, că s'a prelungit bugetul vechi pe trimestrul Aprilie-Iunie cu reducerile obvenite, Dl Dr. Mărcuș dă îndrumările pentru convocarea membrilor secțiilor agricole din județele Arad, Bihor și Hunedoara, în scopul de a se constitui Comisia interimară a regionalei, adică a noii Camere de Agricultură, cu sediul în Arad.

Contribuție la combaterea omizilor de *Cochilis* și *Eudemis*

prelucrat de Dr. O. Seymann Ing. Agr. Insp.
după revista »Die Landwirtschaft«

În anul prezent fiind în general timpul foarte favorabil dezvoltării și sporirii tuturor dușmanilor culturilor și în vie avem să așteptăm o invazie puternică a insectelor, la fel cum a fost în anul 1932, când 30 până la 60 la sută din recoltă a fost distrusă de molia strugurilor. Sub denumirea aceasta se înțeleg două feluri de omizi (vermi), una numită *Cochilis* ambiguella, cealaltă *Eudemis* botrana. Aceste insecte, în deosebi *Eudemis*ul, în ultimii ani au făcut mai multe pagube, decât toate celelalte boli și insecte laolaltă, deci pentru combaterea lor trebuie să încercăm tot ce este posibil, trebuie să experimentăm și metodele mai noi, cari în alte țări au dat rezultate satisfăcătoare. În general deosebim două metode de combatere, după cum scopul este nimicirea fluturilor sau a omizilor. Deocamdată ne vom ocupa mai detaliat cu distrugerea omizilor. Ca să avem reușita deplină, trebuie să cunoaștem felul vieții acestor inamici și să executăm combaterea la timp și în mod sistematic. *Cochilis*ul și *Eudemis*ul sunt omizile a 2 insecte din aceeași familie, cari trăiesc și fac pagube la fel. După părerea a mai multor viticultori, în județul Arad *Cochilis*ul ar fi mai periculos, cu toate că în anul 1932 *Eudemis*ul a nimicit recolta și cu toate că constatări sigure, indiscutabile nu avem, numai presupuneri vagi.

Crizalidele (păpușele) acestor 2 insecte ierneză sub coaja viței de vie, în crepăturile parilor, în legăturile de paie, sau rafie (tei), de aceia primăvara le putem găsi adesea în părțile acoperite. În luna Maiu, — în prima sau a doua parte, după cum este mersul timpului — apar fluturii primei generații. Fluturii *Eudemis*ului zboară înaintea răsăritului și după apusul soarelui, pe timp cald și fără vânt, a *Cochilis*ului adesea și noaptea. Durata vieții fluturelui este scurtă, sborul lor totuși durează câteva săptămâni, căci nu toți fluturii ies deodată din păpușă. Mai ales pe timp nefavorabil întârzie ieșirea lor și atunci se prelungește epoca sborului timp mai îndelungat. În timpul sborului fluturii se împerechează, apoi femelele depun pe ciorchinele de flori până la 200 ouă, din care după 5—15 zile ies omizile. *Eudemis*ul de regulă depune

ouă răslețe pe mugurii de vițe, câte odată și pe codițele mugurilor. Cu cât este mai favorabil și astfel mai scurt timpul sborului, cu atât mai repede se depun ouăle și ies mai de vreme omizile, deci cu atât va fi mai ușoară combaterea lor. Omizile rod bobocii de flori, le strâng și laolaltă cu frunzele leagă prin fire mătăsoase în ghem și își țesă culcușul. Înăuntrul acestor ghemuri trăiesc până la complexa lor dezvoltare, până ce se transformă în crisalide.

Aceste ghemuri servesc ca adăpost și opresc intrarea otrăvil și prin aceasta combaterea.

La sfârșitul lunii Iunie, la începutul lui Iulie, din crisalide (păpușe) iese a doua generație, *al doilea rând de fluturi*. Începutul și durata roitului fluturilor depinde de mersul timpului. Pe bobocii verzi se depun ouăle, din cari după 5—10 zile iese omizile. Aceste omizi sfredelesc, rod și leagă multe boboci, cari pe timp secetos se usucă, pe timp ploios se mușcăieșc, infectând și bobocii vecini. *Cochilis*ul acum în Septembrie se transformă în păpușă și apare numai anul viitor în Mai din nou, până când *Eudemis*ul pe timp normal la sfârșitul lui August, la începutul lunii Septembrie produce *a treia generație* și prin aceasta face pagubele cele mai mari. Tocmai timpul favorabil pentru o recoltă bună favorizează și dezvoltarea de al treilea rând de omizi, cari sfredelesc și strică bobocii în ajunul coacerii. Fluturii ambelor insecte sunt între 8—13 mm. mărime, corpul de culoare cenușiu deschis; se pot deosebi prin aripile dinainte, cari la *Cochilis* sunt galbene, având pela mijloc o bandă brună-albastruie de formă sprâncenelor, la *Eudemis* pe aripi se alternează pete surii-galbene, cu vânat-suriu. Omizile în stare nedezvoltată se pot deosebi prin culoarea capului și primele perechi de picioare, cari la *Cochilis* sunt brun-negricioase, la *Eudemis* sur-gălbui.

Omizile *Eudemis*ului din al treilea rând de fluturi pe la sfârșitul lui Octombrie se transformă în păpușă, din care primăvara viitoare iese iarăși fluturi. Această molie are deci 3 generații (trei rânduri de fluturi), prima care iese odată cu aceia de *Cochilis* și atacă florile și ultimele două, cari distrug boabele strugurilor.

Metoda cea mai eficace de combatere este nimicirea omizilor prin stropire sau prăfuire cu preparate otrăvitoare, care conțin arzen și nicotin, primul acționează ca otrăvă, al doilea pentru piele, adică căile de respirație. Amestecând aceste două otrăvuri, obținem un preparat cu care se poate ușor stropi, se lipește bine, ca un înveliș fin, pe plante și își menține timp de mai multe săptămâni puterea de a omori, astfel vor peri și acele omizi cari după stropire ies din ouă. Având în vedere, că prin creștere se măresc țesăturile frunzelor și învelișul acesta otrăvitor se întrerupe, este necesar a repeta stropirea după 8—10 zile și a executa a doua stropire și în cazul dacă nu se arată omizi după prima stropire. Ca combaterea să aibă succes deplin, stropirea trebuie în așa fel executată, ca fiecare ciorchină — iar când stropim în contra generației a doua sau a treia fiecare bobită — să fie învelită de soluție, deci stropirea trebuie făcută cu mare atenție de jur împrejurul plantei.

Ultima stropire trebuie terminată cel puțin cu 6 săptămâni înainte de cules, iar în cazul când avem struguri de masă pentru consum, mai înainte, căci arzenul ce se lipește pe struguri, este otrăvitor și pentru om. Nicotina mai ales pe timp cald, după 24—36 ore evaporază (se pierde). Lucrările culturale pot influența asupra răspândirii și combaterii moliei. Așa

de pildă vîile unde butucii sunt prea deși, sau unde soiurile de struguri au ciorchine dese, asemenea favorizează viața moliei și îngreunează combaterea.

Camera de Agricultură cunoscând însemnătatea pericolului ce prezintă molia pentru vîi în anul curent, a sistematizat lupta în contra acestui flagel și și-a înființat deocamdată 12 stațiuni de observație, în vederea combaterii moliei strugurilor, la următorii viticultori:

1. Dl Dr. I. Jivulescu, Păuliș
2. Dl S. Schwartz
3. Școala de Viticultură, Miniș
4. Dl Simion Mărza, Miniș
5. Dl Dr. Gh. Crișan, Ghioroc
6. Dl B. Kaufmann, Ghioroc
7. Dl Terebențiu dir. școlar Covăsinți
8. Dl I. Vărtaci inv. Covăsinți
9. Dl Hotăran din Măscă
10. Dl Carol Martici, Măscă
11. Dl Carol Feszler, Măderat
12. Dl Antoniu Mocioni, Măderat.

Acești viticultori primesc sticlele capcane, leșia de tutun și îndrumări amănunțite dela Cameră și astfel anul prezent prin aceste încercări vom avea baze sigure de a intensifica pe viitor combaterea cu reușită a moliei strugurilor. Îndrumările sunt următoarele:

a) Îndrumări pentru observație în vederea combaterii moliei strugurilor.

Numele observatorului: _____

Comuna _____ Plasa _____

Situația viei: liberă, scutită: vînt rar sau vînt permanent: _____

Pantă: (mică, mare, sau șes.): _____

Soluri principale de vie: _____

Camera face apel către viticultorii luminași să dea concurs la facerea observațiilor de cercetări pentru a găsi mijloace sigure de combatere.

1. Observațiile de cercetări se fac prin așa numite „sticle capcan” (umplute cu un lichid de momeală). Aceste sticle se vor agăța de un par pentru prinderea fluturilor, în fiecare dimineață se va constata și se va nota numărul lor în foaia de observație.

2. Se recomandă a așeza sticlele capcane în partea aceea a viei care în anul 1932 a fost puternic atacată de *Cochilis* sau *Eudemis*.

3. Fiecare stațiune de observație trebuie să poseadă cel puțin 4 sticle, cari se vor așeza la circa 20 metri depărtare una de alta la înălțimea strugurilor.

4. Sticlele capcane se vor umple până la 2 treimi cu lichidul. Ca momeală se poate întrebuința vin subțiat (1 litru vin la 1 litru de apă) și îndulcit cu 2-3 cuburi de zahăr, la care se adaugă puțin oțet.

5. Sborul fluturilor trebuie observat din prima săptămână a lunii Mai până la Sept. Observația se execută în așa mod, că în fiecare dimineață se scot fluturii prinși din sticle cu ajutorul unui bețisor, se numără și după felul lor se notează în foaia de observație.

6. Lichidul spre a momi fluturii, trebuie să fie fără miros de mucegai, deci trebuie să fie zilnic îndepărtate toate insectele și resturile, iar lichidul va fi înnoit din timp în timp.

7. Ziua cea mai potrivită pentru stropire sau prăfuire se va determina după numărul fluturilor prinși în sticle în modul următor :

a) *prima stropire* se va efectua la 3-4 zile după ziua în care au fost prinși în cele 4 sticle total 16 fluturi.

În cazul când din cauza ploilor sau temperaturii scăzute sborul fluturilor întârzie, însă în fiecare zi se prind numai câțiva fluturi atunci prima stropire se va face circa 10 zile după începerea sborului.

b) *A doua stropire* se va executa la 8-10 zile după prima stropire. Aceasta aproape totdeauna este necesară, și numai atunci poate fi neglijată, dacă constatăm că după prima stropire nu se mai prezintă fluturi. În cazul când la prima stropire via n'a fost înflorită a doua stropire se va efectua după ce s'au dezvoltat florile chiar și atunci, când nu se mai arată fluturi.

c) *stropirea a treia* trebuie făcută 8-10 zile după a doua, atunci când timpul înfloririi viței de vie s'a prelungit și se prind fluturi în număr mare.

8. *În contra generației a doua*, prima stropire se va executa la 4 zile după ziua când au fost prinși 16 fluturi ceea ce pe timpul normal la noi este în primele zile a lunii Iulie, iar a doua stropire se va efectua 8-10 zile după prima stropire, dacă fluturii s'au arătat și în acest timp.

9. Având în vedere că sulfatul de cupru poate fi amestecat cu preparatele arzenice, pentru a simplifica și uniifica combaterea, vom prepara o singură soluție, pe care o vom întrebuința atât în vederea prevenirii peronosperiei, cât și în vederea distrugerii omizilor.

10. Soluția combinată se va prepara în felul următor :

a) Într'un vas smălțuit se topește 1 și $\frac{1}{2}$ kgr. piatră vântată în 10 litri de apă caldă.

b) Într'o altă cadă (hărdău curat) se pune 2³⁰ kgr. var nestins și se stinge încet cu băgare de seamă. Nu trebuie turnat apă multă dintr'odată pentru că varul să fie înecat. Când s'a format o pastă se subțiază cu apă rece.

c) În al treilea vas se topește 15 deka Darsin se adaugă lăptelul de var gras și se subțiază — amestecându-se încontinuu cu o lopată de lemn — cu 80 litri apă. În acest amestec se va turna încet piatră vântată topită. La sfârșit adăugăm 1.5 kg. leșie de tutun ce am subțiat-o 2-4 litri de apă. Totalul apei folosite să nu fie mai mult decât 100 litri. Repetând pe scurt $1\frac{1}{2}$ kg. piatră vântată vom topi în 10 litri apă caldă, 15 deka Darsin se va amesteca cu 2.30 kgr. var stins gras într'o cadă, se va subția în vasul mare adăugând cele 10 litri cu sulfatul topit. În sfârșit vom adăuga încă $1\frac{1}{2}$ kgr. leșie de tutun.

Soluția totdeauna trebuie bine amestecată înainte de folosire.

11. În cazul când observăm mulți fluturi și după a doua stropire vom completa tratamentul viței îndeosebi în ajunul înfloririi pe timpul secetos prin prăfuire cu un praf arzenic de pildă Vinuran sau Meritol.

12. La întrebuințarea prafurilor otrăvitoare nu avem lipsă de vre-o preparare specială. Ele au o facultate mică de a se lipi, însă se pot aplica mai ușor, deci și atunci când vița de vie are deja multe frunze.

Viticultori,

Faceți stropirile la timp, căci stropirile întârziate, în contra manei n'au folos.

b) FOAIA DE OBSERVATIE

pentru combaterea moliei strugurilor

[illegible]

Când s'au așezat sticlele capcane?.....

Inceputul înfloririi: _____ Sfârșitul înfloririi: _____

Mărimea pagubei cauzate de Cochilis _____

" " " " Eudemis

Combaterea s'a făcut prin (stropire sau prăfuire):

La Cochilis, ziua _____ rezultatul obținut _____

La Eudemis, ziua _____ rezultatul obținut _____

NOTĂ: Toate notările trebuie să fie zilnic trecute în tablou. Indicarea timpului se va face numai în general: de pildă I. rece, cald, II. umed, uscat, III. ploaia mică, ploaie mare, ploaie torențială, IV. vânt, vijelie, liniște.

Combaterea Rugetului și Pestei la porci.

Dr. Fonagi Gheorghe Medic Veterinar.

Creșterea porcilor e compromisă foarte des din cauza boalelor contagioase; cele mai dese și periculoase sunt „Pesta” și „Rugetul” (brânca sau urbanț, cum i se zice în aceasta regiune.)

Contrar celor afirmate de unii, că rugetul (urbanțul), este aproape neexistent în județul Arad, el este destul de frequent, fie singur, fie în asociație cu pesta, când produce procentul de mortalitate foarte mare și omoară porcii într'un timp foarte scurt; dealfel s'au convins aproape toți crescătorii de existența rugetului în jud. Arad. Aceasta afirmație se poate dovedi și prin faptul, că cei mai mulți medici veterinari când sunt chemați să trateze un porc bolnav de pestă, recurg la vaccinare cu ser combinat (antirugeto-pestos), care dă de obicei rezultatele cele mai bune.

Aceste două boli se confundă foarte ușor chiar de specialiști, deoarece semnele în trupul vieții porcilor bolnavi sunt foarte asemănătoare, dar chiar și după moartea unui porc greu se deosebesc aceste boli, cu atât mai mult dacă porcul după ivirea bolii n'a trăit decât 7-10 zile. Leziunile vătămătoare pe organele interne sunt destul de asemănătoare și numai examenul de laborator ne poate pune pe calea adevărată.

Dar ce-l interesează pe un crescător toate aceste amănunte? Poate că sunt numai chestiuni de specialiști și nici decum practice?

Nu. Tocmai că aceasta ne interesează din punct de vedere practic și iată de ce: rugetul (urbanțul), se poate preveni foarte ușor cu minimum de cheltuială, vaccinând toți porcii pe cari îi avem în gospodărie, cu rezultate foarte bune, asigurându-i imunitate deplină în contra acestei boli pe un an de zile.

Am fost întrebat când se pot face vaccinările; oricând, însă e de preferat la porci sănătoși, deoarece cheltuiala e mică (cam 20 de lei un porc). Altfel se prezintă situația, când porcii sunt bolnavi sau au fost în contact cu porcii bolnavi; atunci se tratează porcii bolnavi, ceea ce e foarte costisitor și nesigur, iar pentru cei ce au fost în contact cu porcii bolnavi, se face vaccinare de necesitate (numai cu ser) și mai pe urmă vaccinare curativă (altore cu cultura și ser).

Având în vedere că aceasta boală de obicei apare vara, ține toată toamna și dispare odată cu frigurile iernii, iar câte odată perzistă și iarna, ar fi de dorit ca toți crescătorii de porci să-și vaccineze animalele înainte de apariția boalei, cam pe la sfârșitul primăverii.

Dar ce să facem contra Pestei? Și contra Pestei se pot vaccina porcii în mod preventiv (de apărare) la porci sănătoși dar aici se schimbă puțin chestiunea:

1. Poliția sanitară veterinară nu admite vaccinarea porcilor sănătoși la sate, deoarece odată cu vaccinarea se introduce boală în sat și ar însemna să periclităm sănătatea și viața porcilor cari n'au fost vaccinați.

2. Pe când vaccinarea antirugetică nu produce niciodată pierderi, vaccinarea antipestoasă de obicei produce pierderi, cam de 2-5%, câte odată chiar și mai mult, în special la rasele pentru carne și dacă nu se ține seama de igiena animalului, vârsta lănară, animale recent (proaspăt) castrate sau înjărcate, paraziți intestinali, gestația înaintată, întreruperea tehnică greșită, hrana etc.

Totuși, dacă a apărut pesta porcina în sat și a început să producă mortalitate printre animale, atunci nu trebuie să stăm la îndoială ci trebuie să ne adresăm medicului veterinar ca să ne vaccineze animalele, deoarece numai el e în stare să execute operația și să ne dea toate lămuririle de care avem nevoie în asemenea cazuri.

Până în prezent rezultatele cele mai frumoase în combaterea pestei porcine, atât la noi în țară, precum și în străinătate, au fost obținute prin vaccinare cu sero-virus.

Costul unei vaccinări antipestoase (căci și de asta am fost întrebat), depinde de greutatea porcului și e cam dela 50 până la 280 lei bucata, la mangaliță și mai scump la Jorkschiere, deoarece cantitatea de ser se cere mai mare.

În rezumat, combaterea rugetului se obține prin vaccinare preventive a porcilor sănătoși și e necesar ca toți porcii să fie vaccinați contra acestei boli, deoarece în majoritatea cazurilor numai aceasta vaccinare, asociată cu igienă și anume: cotețe curate și aerisite cât de des, văruite cu var proaspăt stins, la care se poate adăoga creolină sau crezol, etc. Sau spălate cu soluție de 2% de hidrat de sodiu, în apă de beut albastru de nilin, în mâncare praf de cărbune vegetal (de lemn), care se pune fie direct în mâncare, fie într'un vâlau la discreție.

Dacă totuși, cu toate măsurile luate porcii s'au îmbolnăvit, atunci nu rămâne altceva de făcut, decât vaccinarea tuturor porcilor cu *Sero-virus antipestos*.

P. S. În No. viitor voi răspunde și la a doua întrebare: „Combaterea boalelor contagioase la păsări”.

R â i a o i l o r. *)

Dr. M. Vaida Med. vet. inspector

Cei ce se îndeletnicesc cu creșterea oilor, au văzut desigur că la unele oi, mai ales toamna și iarna, cad șuvițe întregi de lână. Dacă ciobanul scarpină părțile de unde a căzut lâna, oaia întinde gâtul, dă din coadă, mișcă buzele, mișcă câte un picior dindărăt, parc'ar vrea să scarpine și pământul. Apoi se freacă de mâna ciobanului. Lăsată singură, oaia aceea se freacă de zid, de iesle și de orice alte unelte. Dacă n'are unde să se frece, se tăvăleşte pe pământ, își mușcă pielea bolnavă.

Dacă se caută pielea pe acele locuri, de unde a căzut lâna, se vede că acolo sunt niște bubulițe mici cât boabele de linte. Acele bubulițe pot fi galbene, sau roșiatice. Mai târziu ele plesnesc sau se usucă, mai multe bubulițe se împreună și în acest caz ele fac un fel de coajă galbenă sau de culoare mai închisă. Dacă această coajă cade, pielea rămâne cheală acolo.

Aceste semne de boală a pielii sunt pricinuite de niște gândăcei mici, cât o înepătură de ac și care trăesc în pielea oilor răioase.

Dacă într-o turmă sănătoasă se aduce o oale răioasă, sau dacă ducem oile sănătoase în saiele (târle), în care au stat oi bolnave de râie, sau dacă la pășune se amestecă oile sănătoase cu cele bolnave de râie, atunci acei gândăcei, cari sunt pricina boalei, se mută de la oile bolnave pe blana celor sănătoase. Pe scurt timp ei ajung până la piele, în care își sapă găuri. Apoi fac ouă. O femelă de gândăcel face cam 15 ouă. Pe urmă ei se înmulțesc așa de mult, că dintr-o singură pereche în timp de trei luni se fac un milion și jumătate de gândăcei, care se hrănesc din pielea oilor. Oile atinse de râie slăbesc, pentru că nu au liniște din cauza mâncărimei.

Oile sănătoase dau lână, lapte și carne, pe când cele bolnave de râie produc lână puțină și de proastă calitate, ele dau lapte puțin sau nu dau lapte deloc și nici carne nu prea produc, deoarece ele slăbesc mult în timpul boalei.

De aceea trebuie să ne îngrijim ca să ferim oile noastre de îmbolnăvire, iar dacă răul s'a ivit, să-l înlăturăm cât mai grabnic.

Dacă într-o turmă s'a ivit râia, vom anunța primăria, care la rândul ei va cere ca medicul veterinar să vie la fața locului și să dea sfaturi cum se vindecă această boală. Fiind vorba de o boală prevăzută în lege, medicul veterinar va veni fără plată din partea gospodarilor.

Felul tratamentului depinde de anotimpul în care boala a fost observată. Adică în timpul iernei nu putem face altceva decât să ungem părțile bolnave cu o alifie desinfectantă, care nu strică lâna. Astfel nu se va putea vindeca boala, dar cel puțin nici nu se va întinde prea mult.

Cu leuirea propriu zisă vom aștepta până la un anotimp mai cald și atunci vom face următoarele:

Înainte de toate tundem oile. După aceea se ung părțile bolnave cu o alifie desinfectantă, care toldează înmoale cojile. Câteva zile mai târziu oile vor fi tratate prin băi desinfectante.

Unii sunt de părere că oile nu trebuiesc tunse, ele pot fi tratate prin băi desinfectante chiar și în blană.

Cei cari recomandă tunderea oilor, zic că la oile tunse lichidul desinfectant pătrunde mai ușor în piele, dar — zic alții — la oile îmbălate în blană leacul rămâne mai mult timp în atingere cu pielea. La o sulă de oi tunse ajunge o bae făcută de 100 litri de lichid, pe când pentru 100 oi în blană avem nevoie la o bae de 200—300 litri, la oi puține ne trebuie chiar 3—5 litri pentru fiecare oale cu blană.

Baia trebuie să fie caldă cam de 25—40 grade Celsius.

Animalul se ține vreo trei minute în bae, în care timp trebuie bine frecat ca lichidul să pătrundă până la piele. Și capul trebuie spălat, însă cu băgare de seamă, ca lichidul desinfectant să nu ajungă în ochii.

După opt zile baia trebuie repetată.

Există multe leacuri ce se pun în bae. Unul e următorul: la 100 litri de apă se adaugă 5—10 kgr. floare de pucioasă și 2—4 kgr. piatră de var ars.

Gândăceii de râie se pot lipi și de iesle sau de zid, ei pot trăi un timp oarecare și în așternut, ș. a. de unde iarăși se suie pe animale. De aceea odată cu tratamentul oilor bolnave de râie vom face curățenie generală. Vom scoate așternutul din saiele, sau vom scoate pământul murdărit, vom desinfecța cu leșle, cu formol 5%, sau cu alte desinfectante ieslele, zidurile, adică toată salaua sau tot locul, unde au stat oile.

Oile bolnave de râie trebuiesc foarte bine hrănite altfel ele slăbesc prea mult, ba unele chiar mor istovite.

Ciobanul, care îngrijește oi bolnave de râie, să se spele des cu săpun și cu vreun desinfectant, căci și omul poate să ia boala de la oi.

*) Din „Drumul nou”.

Culturi demonstrative în anul 1934.

Camera de Agricultură conform programului ei de lucru și în anul prezent va executa culturi comparative cu 4 soiuri de porumb, cu scopul de a stabili care este soiul cel mai propriu în regiunea respectivă, căci un soi bun într-o regiune poate fi necurăspunzător în alta parte. La fel face încercări cu câteva plante uleioase, pentru a le introduce în cultură și a le

populariza la agricultorii mici. Astfel, se vor cultiva 2 soiuri de mazăre pentru nutreț, ca plante uleioase: floarea soarelui, inul, ricinul și următoarele porumburi: Bankut timpuriu, Váradi-Ardelean, Putyi și de Banat.

Aceste câmpuri stau sub supravegherea permanentă a unui conducător cu școală de agricultură, cum putem vedea din tabloul de mai jos;

			cond.		porumb	in	ricin	mazăre
1	Socodor și Arad	Pepinieria Camerei		P. Corobanu				
2	Ceala	" Statului	"	P. Truția conductor agr.	"	"	"	"
3	Cap. Alexa	Asoc. Plugarilor	"	Ing. Agr. Blaga	---	"	"	"
4	Odvoș	Ferma C. Konopi	"	Agent de cult. Al. Răduță	"	"	"	"
5	Dud	Ferma Török	"	Ing. Agr. G. Lengyel	"	"	"	"
6	Mănerău	" Kandler	"	Ing. Agr. C. Riebling	"	"	"	"
7	Barațca	Școala de Vitic.	"	Ing. Agr. E. Kandler	"	"	"	"
8	Ineu	Asociația plugarilor	"	Ing. Agr. Georgescu	"	"	"	"
9	Șofronea	Ferma Purg'y	"	Agr. Reg. Georgescu	"	"	"	"
10	Ilteu	Aurel Huplea	"	Administr. Schönborn	"	"	"	"
			"	A. Huplea inf. ang.	---	"	"	"

Aceste câmpuri ca și în trecut au primit semința, foaia de observație și directive pentru executare. Agricultorii din jur se pot interesa de culturile demonstrative. În câmpul demonstrativ din Arad sau semănat și patrusprezece soiuri de plante melifere.

Publicațiune.

Apel către cultivatorii de grâu ameliorat B. 1201 și Odvoș 241.

Camera de Agricultură și anul acesta va cumpăra, pentru a fi distribuit între agricultori cantități considerabile de grâu pentru semănță din soiul B. 1201 și Odvoș 241.

Aceste soiuri au dovedit că dau atât cantitativ cât și calitativ recolte sigure, sunt timpurii și cele mai rezistente la rugină.

Trebuie știut; Camera va cumpăra numai dintre acele semințe de grâu, cari s'au recoltat depe holdele vizitate înainte de seceriș și găsite bune de Comisia Camerei. Se vor lua în considerare numai culturile cari la un singur loc au cel puțin 15 jugh. cad. suprafață, nu sunt amestecate cu alte soiuri și sunt perfect libere de săcară.

Observăm că atât vizitarea grâului în picioare cât și analizarea lui în laborator este de caracter informativ *fără obligament de preluare*.

Spre a putea cerceta lanurile de grâu încă înaintea secerișului, rugăm pe toți cultivatorii cari voiesc să vândă grâul lor de semănță Camerei, să anunțe sau direct în scris sau prin Primărie cel mai târziu până la 8 Iunie 1934, suprafața și soiul, care să fie examinat.

Primăriile comunale sunt rugate a face cunoscut conținutul publicațiunei și cu baterea tobei, tuturor agricultorilor și a face conscrierea suprafețelor și a înainta Camerei la data cerută, numele cultivatorilor.

Domnii Primari și toți conducătorii comunelor sunt rugați a lămuri cultivatorilor necesitatea anunțării culturilor de grâu ameliorat.

Arad, la 22 Maiu 1934.

Direcțiunea.

Cadastrul calității grâului pe anul 1933.

de ing. agr. insp. Nic. Popescu.

La fel cum ne dau foile cadastrale a cărții fundare diferite deslușiri asupra proprietății și calității pământului din fiecare comună, tot așa obținem prin

examinarea grânelor din fiecare comună date prețioase despre însușirile acestora, pentru întregul județ. Din complexul acestor examinări și observațiuni

Cadastrul加利
Tabloul

No. curent		Numele plasei		Numărul		Numărul probelor cîn solul de grâu		Greutatea becto- litrică		Purtătatea	
1	22	Aradul nou	Comunelor din plasă	101	83	3	15	25	25	—	—
2	19	Chişineu-Criş	comunelor din carl u sosit probe	—	20	1	—	20	60	—	—
3	45	Halmagiu	comunelor din carl n'au sosit probe	31	34	5	1	4	24	—	—
4	29	Ineu	Totalul probelor sosite	5	122	10	2	1	30	79	—
5	12	Pecica	Bankut 1201	1	49	13	—	9	27	2	—
6	35	Radna	Odvos 241	18	58	4	5	1	10	38	—
7	37	Şebiş	Cenad 117	30	7	128	1	1	7	103	—
8	12	Sântana	Diferite	11	62	14	7	1	8	32	—
9	12	Şiria	Băştinaş	2	33	9	3	9	18	—	—
Total:				225	161	64	694	124	23	19	122
				4	23	5	18	113	352	206	—
				5	6	3	5	3	9	5	15
				146	497						

Cadastrul calității grăului
Tabloul

Nr. curent		Nr. total al comune- lor din plasă		Numărul comune- lor expri- mat în procente		Numărul probelor din soiul de grâu		Greutatea hectolitrică		Puritatea	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Aradul-Nou	Chişineu-Criş	Halmagiu	Ineu	Pecica	Radna	Sebiş	Sântana	Şiria	Total	Bankul 1201	Odvos 241
22	19	45	29	12	36	37	14	13	225	100	—
100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
32.71	19.80	14.70	8.18	26.54	6.88	12.48	22.60	23.08	17.83	0.72	60—65 kg
2.97	0.99	2.94	1.78	—	8.60	0.78	11.30	7.69	3.31	2.60	65—70 "
14.84	—	—	0.82	—	1.72	0.78	1.61	—	2.88	16.28	70—75 "
24.74	19.80	11.76	24.56	18.38	17.20	5.46	12.89	23.08	17.70	50.72	75—80 "
24.4	59.41	70.60	64.66	55.08	65.60	80.50	51.60	46.15	58.28	29.68	peste 80 "
—	—	—	1.64	—	1.72	0.78	1.61	—	0.72	0.72	45—50 kg
—	1.98	5.89	3.28	—	5.16	4.68	1.61	—	2.60	0.86	50—55 "
7.92	7.93	20.59	33.60	8.20	17.24	22.02	6.45	10.30	16.28	0.43	55—60 "
32.75	45.59	52.93	52.46	46.92	46.54	65.50	53.25	58.88	50.72	0.72	60—65 "
59.33	44.50	20.59	9.02	44.88	29.34	7.02	37.08	30.82	29.68	0.43	65—70 "
—	0.99	2.94	3.28	—	—	—	—	—	0.72	1.30	70—75 "
—	—	—	0.82	—	—	—	1.61	5.12	0.86	0.72	75—80 "
—	—	—	0.82	—	—	—	1.61	2.56	0.43	0.72	80—85 "
—	—	—	1.64	—	1.72	—	—	5.12	0.72	2.17	85—90 "
0.99	0.99	—	—	—	—	—	—	2.56	0.72	21.05	90—100 "
—	2.97	2.94	2.40	—	—	0.78	1.61	2.56	1.30	71.60	
—	0.99	—	1.64	—	—	—	1.61	2.56	0.72		
0.99	1.98	—	2.40	2.04	1.72	1.56	8.05	—	2.17		
7.92	23.76	14.74	21.00	14.28	6.98	28.20	18.43	59—	21.05		
90.10	68.32	79.38	66.00	85.68	89.58	67.90	67.08	20.52	71.60		

se formează așa numitul cadastru calității grâului a unei comuni, plase, județ sau pentru întreaga țară.

Aceste examinări executate de Laboratorul Camerei an de an, ne vor ajuta să stabilim cari regiuni, cari comuni, ba chiar în care parte a hotarului se produce grâu valoros sau grâu calitativ mai slab și cari comuni produc grâu mai amestecat cu corpuri străine, mălură, etc. Datele obținute vor ajuta mult la munca pentru formarea grâului standard (grâului tip) al județului, cât și la planul pentru îndrumare cât mai intensivă spre o cultură rațională în acelea părți ale județului, unde cultura grâului lasă de dorit.

Se va stabili mai departe an de an influența ce o au soiurile ameliorate (selecționate) introduse pentru îmbunătățirea grânelor — la noi Bankut 1201 și Odvoș 241 — asupra recoltei, atât cantitativ cât și calitativ.

Camera noastră continuă aceste lucrări începând de la înființarea Laboratorului ei în anul 1931, iar rezultatele obținute se vor publica succesiv în Buletinul Camerei, pentruca și agricultorii din județ să poată urmări lucrările Laboratorului și să tragă învățături folositoare din ele.

Primele lucrări s'au executat de noi în anul 1931, iar cadastrul grâului din anii 1931, 1932 și 1933, cu diferitele lor anexe, sunt expuse în hărți și tablouri pe coridorul Camerei.

Trebue să renunțăm cu regret la publicarea hărților cadastrale, din motivul că ar costa prea mult multiplicarea și publicarea lor. Vom căuta să înlocuim aceste hărți prin publicarea de tablouri, care cu atențiune urmărite și studiate, vor da agriculturilor deslușiri prețioase. Deocamdată continuăm cu publicarea rezultatelor obținute în anul 1933.

Ce putem ceti din tabloul No. 1 și No. 2 publicat în acest număr al Buletinului?

1. Camera a cerut prin Pretura Plasei din fiecare comună câte 4 probe de grâu, pentru a fi examinate în laborator. Se vede din tablou cum și în ce procent au urmărit primăriile ordinele primite din partea Preturei și astfel cum a fost ajutat Camera din partea Primăriilor, în munca ei pentru binele populațiunei.

2. Ce soiuri de grâu s'au examinat, pentru a putea constata în ce măsură este răspândit și se răspândește an de an grâul ameliorat Bankut 1201 și Odvoș 241, cât și influența lor îmbunătățitoare asupra calității grânelor din județ.

3. Ce greutate Hectolitrică are grâul în diferitele comuni a fiecărei plase (adecă câte kgr. cântăresc 100 litri)

4. Ce puritate (curățenie) au grânele în fiecare plasă, adecă câte corpuri străine conțin grânele. Prin aceste date avem dovadă în care plasă sunt agricultorii mai conștiincioși și mai pricepuți și în care plasă sunt mai neglijenți sau mai nepricepuți.

5. Ce sticlozitate au boabele de grâu. Gradul de

sticlozitate îl găsim în modul următor: Printr'un aparat se taie deodată 100 boabe de grâu în două părți și se numără boabele a căror tăetură este sticloasă (oțeloasă) și apoi acele a căror tăetură este făinoasă. Cu cât va avea un grâu mai multe boabe sticloase, cu atât — în general — va conține mai mult gluten.

6. Cât și ce calitate de gluten (putere de dospire) are grâul examinat.

7. În Laboratorul Camerei se examinează glutenul prin spălarea aluatului după metoda franceză-germană. Anume: se macină o anumită cantitate de grâu cu o moară de Laborator, iar din făina obținută se cântărește o cantitate prescrisă, din care se face un aluat. Acesta se așează apoi o jumătate de oră sub un păhar, ca să odihnească înainte de a fi spălat. Spălarea se face în felul următor: aluatul se spală sub robinet, prin care curge apa la o temperatură anumită. Spălatul se execută cu mâna și se continuă până la momentul în care apa folosită nu mai are culoare albă, ci curge de tot curată de pe aluat. Noi prin spălătura executată am scos din aluat scrobeala (aspreală), iar materia care ne-a rămas este glutenul. Cantitatea glutenului se exprimă în procente. Calitatea lui se constată după culoare, elasticitate și alte însușiri, sau formând din acest gluten un glob care se pune pe o sticlă. Cu cât glutenul acesta va rămânea după 24 de ore mai asemănător unui glob, cu atât este mai bună calitatea lui, iar cu cât se va lăși ca o mămăligă, cu atâta este glutenul mai slab. Pentru aflarea calității glutenului ne folosim de altcum în Laboratorul nostru și de un instrument inventat de cunoscutul nostru selecționator de grâu Dl Dr. Coloman Konopi. Aplicarea acestui instrument se bazează pe principiul rezistenței aluatului. Anume: cu cât va opune aluatul o rezistență mai mare greutății care apasă asupra lui, cu atât conține un gluten mai bun. Acest aparat a fost de altcum anul trecut procurat și de Institutul de Cercetări Agronomice al României din București.

La noi în țară lucră fiecare Laborator, fie oficial sau particular, după alte și alte metode la examinarea glutenului, unii folosesc metoda franceză-germană, alții cea americană sau metoda Peișhenke, iar alții au combinațiunile lor speciale.

Între astfel de împrejurări o comparație justă între rezultatele obținute a diferitelor Laboratoare numai cu greu se poate face.

Sunt de părere, că Institutul de Cercetări Agronomice din București să stabilească o metodă oficială pentru examinarea calității grânelor și astfel să se poată face comparații exacte între rezultatele obținute a diferitelor Laboratoare.

8. Câte probe din fiecare plasă au fost cu mălură? Cifrele obținute ne arată în care plasă sunt agricultorii mai neglijenți, mai nepăsători și unde trebue din partea Camerei o muncă mai intensivă pentru a înlătura această boală a grâului, care are prin saramurare cu piatră vântă sau diferite prafuri medicina sa sigură.

Lucrările gospodarului bun în luna Iunie

de dr. O Seymann Ing Agr. Insp.

1. Lucrările în curte și la animale.

Atât în casa de locuit, cât și în grajd și magazie, vom face a doua curățire mare și desinfecție prin vărul cu var proaspăt stins, la care am adăugat 5% de Creolină sau Carbolineum. Acel gospodari cari au rezerve de cereale, vor întoarce și condiționa aceste prin lopățare, vor desinfecția magazia cu pucioasă, socotind 30 gr. fitil de pucioasă, amestecată cu 2 gr. silitră la m.³, în contra gărgăriței, iar porumbul nesfărmat în pățul (cotarcă) îl vor muta, spre a nimici cuiburile șoarecilor. La fel trebuie să reparăm, să curățim și adâncim fântânile pentru a avea vara întreagă, apă suficientă. Anul acesta vom avea secerișul mai de vreme, deci trebuie să ne îngrijim la timp de toate uneltele, roate de rezervă, etc. necesare pentru acesta, vom orândui căruțele pentru transport, vom repara podurile și drumurile de vară.

La animale tinere vom alege cele bune, și vom valorifica cele necorespunzătoare. Vitele cornute și porci numai atunci îl vom pune la îngrășat, dacă avem asigurată cantitatea întreagă de nutreț și nu avem să l cumparam din comerț. Animalele de tracțiune le vom hrăni rațional, însă fără risipă. Trebuie să avem o deosebită atențiune pentru menținerea sănătății tuturor vitelor, trebuie să le curățim conștient (pe timp cald din timp în timp le vom scălda dacă este apă curgătoare în apropiere), *curățirea bună este jumătate hrană*, trebuie să aerisim grajdul și să luăm măsurile pentru îsgonirea muștelor purtătoare de bacterii și prin ele de boli. Pe timp cald vom adăpa vitele mai des cu apă proaspătă, însă vitelor tinere și celor de fătare nu le vom da apă prea rece, ci vom lăsa apa câteva clipe să fie bătută (puțin încălzită) de razele soarelui.

La păsările de curte vom face selecție riguroasă, menținând din ouătoare numai cele mai bune, iar restul se va vinde pentru consumație, celace deja în Mai trebuia făcut. Dacă în curte nu este umbră destulă în contra căldurii arzătoare, avem să ne confecționăm din papură, s'rujeni sau crengi un scut cu ramă de lemn, așezat într'un loc mai ferit de vânt, vite și oameni. Sub acest scut este bine să așezăm pe un scăuneș, la înălțime de 50 cm. vasul cu apa de beut, iar sub scăunish într'o cutie mare bala de praf.

În această cutie se pun 2 părți de nisip fin, 3 părți de cenușe de lemn și o parte praf de pucioasă. Scăldându-se în acest amestec, păsările se deparazitează adecă se lapădă de mișcol. E bine ca vasul să fie mare și făcut din pământ și apa să fie schimbată des, ca să fie proaspătă și rece. Toate păsările, găinile, rețele, curcile, pîrchile, fiind ajutoarele cele mai prețioase ale pîngarului în nimicirea insectelor și

goangelor, ele acum trebuie lăsate să umble pe pășune, pe câmp, pe holde recoltate. Acum neavând lipsă de cloști, dacă găinile clocesc și dorim să le răsclăcim, adecă să numai clocască, nu le vom scălda în apă rece, căci acest procedeu este barbar și periculos, fiindcă găinile pot să răcească ușor și să se îmbolnăvească. Pentru a le răsclăci sunt alte metode și anume: Se așează cloșca pe timp de câteva zile în șopron într'o colivie, făcută din lețuri, agățată la 1 metru, ca de jur împrejur să fie expusă aerul, i-se dă hrană bună, verdeață multă și apă rece, apoi căldurile clocirilor curând vor înceta. Albinele anul prezent având pășune slabă să ne ferim a le lua dintr'odată toată mierea, dacă intervine o secetă îndelungată vom fi nevoiți să hrănim stupii pentru a le menține ouatul și a-l asigura pentru o bună iernare. La fel nu se recomandă anul acesta să înmulțim coloniile prin roi natural, dela care nu avem nici un folos, ba chiar mai mult, slăbesc numai familiile, mai bine să oprim roiul. Să nu uităm a strecura, a limpezi și a manipula cîștit mierea disponibilă pentru vânzare. Recolta de miere anul prezent fiind cu 50%, mai puțină decât media de 10 ani, putem aștepta prețuri mai bune, deci să nu ne grăbim cu vânzarea.

2. *La câmp, fânețe și pășuni.* La plante prășitoare, porumb, sfeclă, cartofi, să le prășim de mai multe ori, nu adânc ci în mod superficial, să nu mobilizăm prea mult pământ și să stricăm numai vasele capilare pentru a opri pierderea apei din sol. Holdele depe cari s'a secerat rapiță, dacă sunt prea uscate, cari nu pot fi arate nici superficial, este bine să le grăpăm puternic de 2 ori cu grape grele. La fel toate fânețele artificiale sau naturale după recoltă trebuiesc imediat grăpate, spre a alunga goangele și a păstra umiditatea. Ori cât de puțin recoltăm să nu așteptăm răscoacere, căci fânul înlemnit nu are mai mare valoare nutritivă ca palul de toamnă. Fânețele îndată ce au înflorit trebuiesc cosite, uscate și cărate acasă. Cerealele în urma secetei se vor coace cu săptămâni înainte, decât în ani normali. Să nu întârziem a face secerișul la timpul cel mai potrivit, adecă la grâu și ovăș când boabele sunt vârtoase și se pot îndoi pe unghie. Pentru a obține bob oțelos, cu gluten bun și mult, grâul în cruci trebuie să se coacă și nu în picloare.

Să urmăim ca Sfânta Scriptură sfatul următor: „După coasa de seceriș să umble plugul, grapa, tăvălugul și lardș, însă de 2 ori grapa“, căci altfel vom avea pagube incalculabile, poate mai târziu nu vom putea trage nici o brazdă pentru însămânțările de toamnă.

Plugari, să ne trezim la realitate și să aplicăm

cel puțin acum învățăturile științei agricole, dacă nu vom înadins să dăm faliment. În regiuni unde ploaia a înlesnit facerea arăturii să sămănăm, cât se poate de mult, plante pentru hrănirea vitelor, mei, sorg zaharat, napi de mriște, porumb de iutref și iarbă de Sudan, orz sau ovăs de primăvară cu mazărice.

3. În livada de pomi și grădina de zarzavaturi vom supraveghea îndeaproape toate culturile, îndeosebi plantațiile tinere, spre a constata numai decât ivirea dușmanilor. Să nu uitați a uda bine pomii noi plantați, cel puțin odată pe săptămână, spre a-i menține pe seceta aceasta anormală. La perșici, pruni și toți pomii atacați, le vom face stropirile cu emulsie de petrol și săpun de kallum sau cu leșie de tutun, în contra păduchilor de frunză. Pomii în epoca de coacere nu se stropesc. La cireși, vișini, căpșuni, trebuie să luăm măsuri de apărare în contra vrăbilor și păsărilor prin sperietoare, moriști de vânt agățate pe pomi sau în livezi mari prin păzire sistematică, altfel vom pierde recolta și în grădina de legume

vom uda și săpa sistematic și vom face toate lucrările cerute de plantele pe care le cultivăm. Ca în luna Mai, vom semăna din nou pe locurile eliberate prin recoltări timpurii, mazăre, fasole, castraveți, ridichi, salată, etc. Vom pune araci (pari) de proptă pentru pălăgele roșii, mazăre și fasole urcătoare.

4. În vie și privință. În vie vom face a doua, respective a treia stropire cu zeamă bordoleză în contra peronosporiei, iar cu preparate arzenicale și cu leșie de tutun vom stropi în contra moliei strugurilor. Vom face alegerea și curățirea coardelor fără struguri, iar cei buni se vor lega din nou.

Apoi după trebuință vom face prima și a doua prăfuire cu praf de pucioasă sau stropire cu permanganat de calium în contra oidiumului. Incizie anulară în contra nelegatului (melatului). În privința vaselor cu vin se vor ține mereu pline. Dacă ar fi de lipsă în această lună, avem să terminăm cu limpezirea vinului. Ne vom strădui să avem răcoare și pe timp prea cald vom aeriza numai peste noapte.

De ce suferim atât de mult la secetă?

de Ing. Agr. Vasile Șoica.

Seceta este un fenomen natural, în contra căreia omul nu poate lupta direct. În măsură foarte mică poate să influențeze asupra repartizării ploilor (prin păduri). Mult mai repede influențează omul în rău asupra acestui fenomen, spre pildă prin defrișarea pădurilor, un act nesocotit ce s'a făcut în special după război. Urmările le poate constata oricine.

Dar dacă pe cale directă nu se poate lupta atât de ușor în contra secetei, se poate lupta într-o anumită măsură prin tehnica agricolă. Seceta ne-a speriat și sperie atât de mult, dela cel mai mic agricultor, până la conducătorii țării. Toți se gândesc cu îngrijorare la recolta viitoare, care arată a fi compromisă dacă seceta persistă și la posibilitatea de a aproviziona populația cu produse agricole în caz de lipsă. Seceta este în această privință un memento (adu-ți aminte), care ne spune că sunt și ani răi.

Însă, „tot păjiul e înțelept“, zice o bună vorbă românească. Cel puțin de am învăța mai mult și din această păjanie. Și trebuie să știe agricultorul, că: nu se poate face agricultură rentabilă în împrejurările de azi, decât dacă se folosește de cunoștințele ce i le pune la îndemână tehnica agricolă.

Dar să rămânem la cazul nostru, seceta în agricultură. Am putea noi să luptăm în contra ei? Răspunsul este afirmativ. În orice caz, se poate ca recoltele să nu sufere atât de mult, ca în cazul unei culturi înapoiate.

Am stat de vorbă cu un domn Administrator dela o fermă a Statului și D-sa mi-a declarat că a semă-

nat porumb numai în ogor negru. Porumbul D-sale, semănat în ogor negru e bine reușit și foarte frumos și că ar mai putea rezista mult la secetă, dacă aceasta ar persista. D-sa a putut să se convingă despre acest adevăr, făcând comparație între semănătura D-sale și cele vecine, ale micilor agricultori, dintre cari cei mai mulți n-au învățat cum trebuie să lucreze și semănând porumbul în arătură de primăvară, semănătura a fost compromisă. Va putea zice cineva, că e foarte greu pentru micul agricultor să lucreze atât de rațional pământul, pentru că nu rentează. Chiar din contră, oricine s'a putut convinge, că pagubele sunt în acest caz mai mari și în multe locuri de sută la sută. Poate zice cineva că Ferma are posibilitate să facă aceasta, dar noi nu avem animale corespunzătoare, căci cu doi boi, spre pildă, nu se poate face ogor de toamnă. Noi însă întrebăm: Unde e obiceiul bun al strămoșilor noștri, cari se întovărășeau și prindeau patru boi la plug și arau pământul bine?

Arătura de toamnă, în privința secetei, aduce o mare binelacere pentru agricultori. Prin ea se prind și se immagazinează în pământ mari cantități de apă, care se folosește de plante în timpul critic. Bine înțeles că agricultorul trebuie să o folosească cu cumpăt, conservându-o prin grapă, prașilă, plevilă, etc.

Ce bine ar fi fost dacă ogoarele de toamnă s-ar fi făcut. Plugarul în acest caz nu ar fi fost nevoit să are în primăvară din nou, ceea ce nu se recomandă în regiunile noastre secetoase, ci pământul arat bine din toamnă, numai l-ar fi grăpat, l-ar fi pregătit în felul, acesta pentru sămânță sau l-ar fi scormonit cu cultivatorul și apa ar fi rămas în folosul sămânței. Cultura sigur ar fi reușit și seceta nu ar fi avut înrăurire atât de repede asupra ei. Deci, bine ar fi dacă ar ajunge

plugarii noștri să facă ogoare de toamnă și ar înlătura arăturile de primăvară. Ne referim la aceia cari nu fac aceasta, căci spre bucuria noastră, avem o mare parte de plugari cari s'au pătruns de aceeași însemnătate. Ca să documentăm afirmațiunile de mai sus, arătăm pe cale de cifre, tolousele ogoarelor de toamnă.

Din încercări făcute cu porumb în ogor negru de toamnă și în arătură superficială de primăvară, s'a constatat că sporul de producție la ogorul de toamnă a fost dela 717 kgr., până la 937 kgr., față de porumbul semănat numai într'o arătură de primăvară. Afară de lucrarea fundamentală, arătura de toamnă și arătura de primăvară, celelalte lucrări au fost executate și date la fel la ambele culturi în comparație.

Din încercări cari s'au făcut cu grâne de toamnă, cultivate în ogor negru, în comparație cu aceeași cultură în pământ neogorât, semănat la aceeași dată, s'a constatat că recolta de pe ogor negru a fost de 3305 kgr. boabe la Ha, iar de pe pământul neogorât a fost de 1741 kgr la Ha. Sporul de producție la ogorul negru a fost de 1564 kgr.

În contra secetei, alt mijloc de luptă sunt și lucrările de întreținere date culturilor. Aci intră prașilele, plivirile, grăpările tăvălugirile, etc.

Lucrările acestea aplicate la timp și de câte ori se cere, aduc într'adevăr foloase mari. Exemplu: prașila împiedecă pierderea apei prin scoarța ce se formează la suprafața pământului, pentru că prin prașila scoarța se rupe și se sfarmă, acoperind crăpăturile pământului, pe unde apa ușor s'ar pierde în aer. Prin prașila se stârpesc buruienile, cari și ele absorb cantități mari de apă și hrană din folosul plantelor. Numărul prașilelor ce se dă la noi e prea mic. Numărul de două sape nu poate împiedeca pierderea apei din pământ. Se cere să se dea alătea prașile, de câte ori e nevoie. Aplicarea prașilelor într'un număr fix și la date stabilite e un obicei, care nu stă alături de lucrările tehnice și pe care știința agricolă îl combate.

Întoarcerea miriștilor, este iarăși o problemă foarte însemnată. Neexecutarea acestei lucrări are urmări grele, prin faptul că agricultorul își suși contribuie în acest caz și mai mult la secătuirea pământului. Această lucrare e cu atât mai de lipsă, cu cât aplicarea ei se cere într'o regiune mai secetoasă. Mare greșală se face prin neîntoarcerea miriștilor la timp, pentru că de cele mai multe ori foloasele ce se obțin de pe urma lor prin pășunare, sunt cu mult mai mici pagubelor provocate de neexecutarea lucrării. Cine n'a constatat cât de rău se lucră un pământ în toamnă, care a fost lăsat cu miriștea pe el, căci este întărit și dacă nu vine ploaia, aproape nu este chip de a-l pătrunde cu plugul? Dar cum va încolți semânța ce s'a semănat în astfel de pământ secătuit?

Aceasta este încă o cauză pentru care suferim noi din cauza secetei, mai mult decât alți agricultori, în condițiuni de climă mai vitrege ca a noastră. Suferim pentru că facem lucrări în condițiuni mai inferioare decât ei.

Dar în afară de lucrările tehnice ale solului, problema se leagă și de sămânță.

Cum s'ar putea lupta contra secetei, când sămânțele ce se seamănă sunt cu un procent foarte ridicat de corpuri străine (sămânță de buruieni)? Sămânțele de buruieni dând plante străine în culturi, secătuiesc apa pământului. În această privință trebuie să se îndrepte atenția agricultorilor și să lupte fără cruțare.

„Ceeace sameni, aceea și culegi” — adică sămânța — trebuie să fie de calitate superioară, sămânță selecționată. O sămânță selecționată intrunește calități multiple. Spre pildă: dă produs de calitate superioară, dă cantitate mare la unitatea de suprafață, dă rezistență în contra boalelor, etc., e mai timpurie, rezistă mai bine la secetă, etc.

Orice agricultor trebuie în interesul său propriu și general, să tindă la introducerea sămânțelor selecționate în cultură. Agricultorii noștri își dau seamă despre aceasta. Sămânța de grâu B. 1201 și Odvoș 241 introduse de Camera de Agricultură în cultura din județ, a putut convinge pe oricine de însemnătatea sămânței selecționate. În același timp, sămânța se cere să fie aclimatizată, adică adaptată regiunii cu clima respectivă, căci numai așa poate ca să-și arate calitățile sale.

Altă latură care se desprinde e aceea a semănatului. Cum se face semănatul și epoca semănatului. Epoca semănatului prin acțiunea ei asupra culturilor și recoltei, este o problemă care se cere studiată și lămurită pentru fiecare regiune. O semănatură făcând târziu, spre pildă toamna, întră nedesvoltată în iarnă, plantele pierd din timpul necesar stadiilor de vegetație, sărindu-le sau întârzie în dezvoltare.

Ca urmare, plantele sufăr, iar recolta va fi inferioară.

Efectuarea semănatului cu mâna sau cu mașina are urmări diferite. Cu ajutorul mașinei boabele se îngroapă la adâncime uniformă în pământ. Deci și dezvoltarea lor este mai uniformă și reușita însemnărilor este mai mare, fiindcă se face contactul mai bun între sămânță și pământ, putând astfel avea legătură cu apa necesară încolțirii.

În lupta contra secetei are mare parte și asolamentul, adică rotațiunea plantelor în cultură. Fiecare agricultor trebuie să-și aibă un plan de cultură; nu poate să cultive an de an, pe același pământ, aceeași plantă, ci trebuie ca plantele să se succedă în fiecare an.

Plantele spicoase, cu cele prașitoare, cu cele furagere, dau o rotațiune care aduce foloase multiple. În ziua de azi și prin faptul că prin asolament potrivit agricultorul se adaptează mai bine situației economice, asolamentul are mare însemnătate. Cultura singuralecă a plantelor cereale nu e rentabilă. Dar acest asolament, ne ajută și în lupta cu seceta. Rotațiunea potrivită a plantelor nu secătuește pământul uniform și în același timp prin lucrările cari le cere, păstrează pământul într'o stare bună și oprește risipa apei din pământ.

Așa dar, problema secetei se poate rezolva, în parte, printr'o lucrare mai bună a pământului, printr'o cultură mai rațională a plantelor, folosind plante selecționate și un asolament potrivit.

Adoptând o tehnică mai bună, suferința va fi mai mică.

Sunt și mijloace mai radicale, numai le amintim însă, deși în multe regiuni s'ar putea efectua, pentru că condițiunile naturale sunt prielnice; țara noastră este brăzdată de multe ape curgătoare, care sunt o binecuvântare Dumnezeuască în aceasta privință și cum rar se găsește — acestea sunt irigațiile. Împrejurările economice de astăzi sunt însă prea grele, spre a permite acestea cheltuieli.

Până atunci, tot de agricultor depinde soarta sa, legată de modul de cultură.

Paianjenul sau Erinoza la vița de vie

Vasile Juncu
Inginer Agronom.

În primăvara acestui an, când au apărut pe frunzele viței de vie umflături pe partea de sus a frunzei, iar în scobiturile acestor umflături în partea de dedesubt niște pete păroase albe, podgorenii s'au speriat că mana (perenospora) și-a făcut apariția. Petele de mană care se datorează unei ciuperci nu fac beșici pe frunze, ci se întind pe dosul frunzelor, nimicind locul atacat. Bășicarea frunzelor se datorește unei insecte (goange), care străpunge frunza pentru a se hrăni, provocând pe partea de dedesubt paianjenirea cu fire subțiri albe, lănoase, spongioase și dese, și care după ce s'au învechit devin roșiatice. Această boală poate să apară în afară de frunze, pe lăstari și chiar pe floare. Mai mari pagube ne aduce atacul pe flori.

Femela depune ouăle pe aceste fire albe, de unde au naștere insectele ce se dezvoltă și a căror femele din nou depun ouă. Așa se repetă de câteva ori pe vară. Oule depuse toamna dau naștere insectelor primăvara, care atacă frunzele tinere. Aceste insecte în special se înmulțesc mai mult în primăverile secetoase, cum a fost și primăvara din anul acesta.

Boala se combate prin prăfuirea cu sulf.

Se mai stropește via primăvara, înainte de demugurire, cu soluție sulfo-calcică.

Se mai recomandă adunarea frunzelor căzute, a vițelor atacate și arderea lor pe foc.

Când atacul nu este puternic, pagubele cauzate viței nu sunt prea simțitoare.

Oidium (Fainarea).

Vasile Juncu
Inginer Agronom.

Dintre bolile cele mai frecvente (mai multe) la vița de vie, avem de luptat și contra oidiumului. Boala se caracterizează (se cunoaște) prin prezența unui praf albicios pe frunze, lăstari, struguri și boabele viței de vie și mai cu seamă la aceea cu o vegetație viguroasă. Praful acesta se datorește unei ciuperci, numită *Uncinula necator*. Ea se răspândește în timpul verii, prin semințele provenite din praful acela alb-cenușiu, iar în cursul iernii ciuperca ernează pe organele atacate. Praful nu se lipește tare de organele atacate, fapt care și mai mult ne ajută să cunoaștem dacă într'adevăr avem un atac de oidium. Atunci când ștergem cu degetul praful dispare, iar dacă îl frecăm între degete, degajă un miros urât de pește strical.

Pricinuiește pagube prin faptul că provoacă căderea florilor, iar bobitele atacate crapă și se putrezesc.

Făinarea poate apare printre cele dintâi boale din vie. Îndeosebi atacă viile situate pe locuri joase, iar temperatura cea mai potrivită este de 19—25 gr. Pe vii se dezvoltă foarte bine și la 30 gr. căldură.

Se mai poate face deodată cu tratamentul manei (perenosporiei), amestecându-se sulf cu piatră vânălă în pulbere sau introducând sulf în zeamă bordoleză (tarbă — mixtură). Astfel se reduc cheltuielile cu brațele de muncă.

La un jugăr de vie se întrebuințează, la primul tratament 10—12 kg., pentru al doilea tratament 30—40 kg. și pentru al treilea 35—40 kg.

Tot ca mijloc de combatere se întrebuințează și permanganatul de potasiu, în proporție de 100 grame în 100 litri de apă, iar după aceea se va prăfui via cu sulf. Această în cazul unui atac prea mare.

Ceeace face să se deosebească radical oidium de mană, este felul lor de înmulțire și metoda de combatere. Mana se combate numai preventiv, adică înainte de a apărea peletele, pe câtă vreme oidium se poate combate și curativ (după ce s'a observat praful pe via atacată).

Preventiv, podgorenii din regiunea noastră nu prea obișnuiesc să facă tratamente contra oidiumului, deoarece mediul și temperatura nu permit o dezvoltare puternică a oidiumului.

Când apare această boală se pot lua măsuri urgente de combatere, cu atât mai mult că tratamentul poate fi curativ, și astfel se salvează mult mai ușor rodul decât în cazul bolilor apărute și care trebuiesc tratate cu succes numai preventiv, cum ar fi mana.

Pagubele produse de invazii mari de oidium sunt foarte dezastruoase, riscând a pierde întreaga recoltă. Prin tratamente radicale, rodul poate fi salvat aproape în întregime.

Nota redacției. Cifrele indicate pentru cele 3 rânduri de prăfuiri se referă la praful de pucioasă.

Ciuperca Oidiumului se nimicește prin gazul acid-sulfuros, ce se produce cu ocazia prăfuirii. Acest gaz are cel mai mare efect la temperatura de 25—30 grade Celsius, sub această temperatură efectul e slab, deci tratamentul prea costisitor, iar peste 30° Celsius se formează gaze prea puternice, care pot să pălească strugurii.

La fel, după o ploaie sau pe rouă când este apa pe vișă, nu este bine să se facă prăfuirea.

PAGINA STUPARULUI

Mersul culesului.

de Gh. Saloș conf. apicol.

În regiunile de câmp marea recoltă a trecut. Salcâmul (acaful-panarul) și-a sculat florile.

Abundența florilor a fost neașteptat de mare, iar durata înfloririi a atins în medie 6-10 zile.

Din cauza secetei florile au secretat puțin nectar, către dimineață și seară. Producția nectarului a fost oprită cu totul între orele 10-18, când albinele au renunțat de a mai cerceta florile.

Lipsa de hrană de care au suferit albinele — moștenirea anului trecut — a pus piedeci dezvoltării normale a coloniilor, astfel că înflorirea salcâmului, care a fost excepțional de timpurie în anul acesta a găsit colonii slabe, nedesvoltate pe deplin și deci în imposibilitate de a face o bună recoltă. Strânsura în mijlociu variază între 4-7 kgr. de fiecare stup. Sunt regiuni puține însă, unde nu marchează nici 2 kgr.

Sfătuim pe stupari să nu vândă mierea stoarsă, căci din cauza secetei, altă recoltă nu va mai fi. Floarea din miriște este problematică în acest an. Ea cere umezeală, iar anul acesta este secetos.

Nădejdea în zahăr brut cu preț redus să nu-și facă nimeni, căci albinele hrănite toamna cu zahăr brut vor muri cu siguranță în iarnă, din cauza impurităților ce el conține.

Zahărul brut poate fi folosit numai primăvara, când albinele sboară la curățire în fiecare zi.

În regiunile de coline și munte, unde baza recoltei o constituie floarea de fânețe, marea recoltă nu a început.

Din cauza secetei nu se găsesc flori decât în pădure.

Dacă vor veni ploii abundente, recolta dela munte va fi salvată.

Sfaturi generale pentru apicultori.

de Gh. Saloș conf. apicol.

Producția în apicultură în bună parte este în funcție de metoda adoptată.

În fruntea națiunilor din punct de vedere apicol stă America. Americanii au făcut cele mai mari progrese pe acest teren. Acolo vom găsi profesându-se numai idei progresiste practice. La ei interesul pentru lucruri științifice și încrederea în eficacitatea educației masselor merită toată lauda.

Principiile de cari trebuie să fie călăuzit oricare apicultor conștient, s'ar putea rezuma după un erudit stupar, A. Perret Maissonneuve, în următoarele puncte:

1. Să instalăm stupina într-o regiune cu flori melifere.

2. Să așezăm stupii cu fața spre răsărit, la adăpost de vânturi și scutiți de arșița soarelui.

3. Să nu uităm că umezeala strică albinelor și că ele au nevoie de o aerisire permanentă.

4. Să mărim suprafața ce este ocupată de plante melifere, cultivând după posibilitate tritoi alb, trifoiu roșu, phacelia, tanacetifolia sau concheta, rapișă, melissa officinalis, etc.

5. Să ne fixăm asupra ramei, care măsoară în interior 30/30 cm. Aceasta ramă a fost standardizată de Camera de Agricultură Arad, în urma multor cer-

cetări comparative făcute în stupăriile sale demonstrative, cu diferite alte forme și mărimi de rame.

6. Să construim numai stupi cu manipulare pe deasupra, căci aceia ne dau posibilitatea unei manevre ușoare și rapide, economisându-ne timpul și ferindu-ne de înțepături.

7. Să dăm 38 mm. distanță între centrul unei rame și centrul ramei vechi, construind șipcile rameilor de 28 mm.

8. Să schimbăm din când în când sângele albinelor, pentru a ne feri de consecințele consanguinității.

9. Să reînnoim metodic reginele, și atunci vom avea măști tinere și în consecință colonii puternice.

10. Să facem selecția coloniilor, înmulțându-ne numai din acelea inclinate spre recoltă de miere și nu spre roit.

11. Să selecționăm după posibilitate trântorii, tolerând faguri cu celule mai mari în stupii din care vom să propagăm rasa. Selecția se face și practicând metoda creșterii trântorilor de montă.

12. Să mărim recolta semănând aproape de stupi plante, cari oferă polen timpuriu. În acest mod ajutăm dezvoltarea primului rând de larve.

13. Să punem adăpătoare în jurul stupilor, să schimbăm zilnic apa din ele.

14. Să prevedem stupii cu hrană suficientă la vizita de toamnă, primăvara și să îngrijim ca niciodată să nu lipsească mierea și polenul în perioada, când matca ouă mult.

15. Să îngrijim ca matca să aibă suficient loc pentru oual.

16. Să ne silim ca să cunoaștem vârsta și originea reginilor din fiecare stup și să urmărim genea logia lor prin mai multe generații.

17. Să desființăm, sau să unim toate coloniile fără valoare.

18. Să împiedecăm pe cât posibil roiul.

19. Să roim artificial numai coloniile prea înghesuite.

20. Să punem caturile la stupi în momentul potrivit.

21. Să scoatem un fagure din magazia de miere și să despărțim pe ceilalți pentru a obține faguri mai grei.

22. Să punem catul al doilea sub primul, atunci când acela este plin în 3/4 cu miere, și să continuăm acest sistem de intercalaj punând totdeauna catul gol sub cel plin.

23. Să întrebuișăm la descăpăcit cușite calde în stupine mari se recomandă cușite încălzite cu aburi.

24. Să întrebuișăm extracloarele cu atenție, ca să nu rupem fagurii.

25. Să curățim bine fundul stupilor, pentru ai feri de molii.

26. Să ne ferim a deschide deodată un număr prea mare de stupi în aceeași zi, căci albinele se enervează, și tulburarea duce la iritarea coloniilor.

27. Să supraveghem coloniile bolnave, trimițând Camerei Agricole Arad, sau Institutului Național Zootehnic București, imediat după apariția boalei, faguri sau albine bolnave, indicând într-o scrisoare simptomele ce s'au observat la ele.

28. Să curățim stupii de păduchi cu ajutorul fumului de tutun, vaporilor de camfor sau naftalină.

29. Să curățim fagurii infectați de molii cu fum de pucioasă, sau vaporii de Alcool sulfuric.

30. Să evităm furțșagul care este cel mai bun agent propagator de boale.

31. Să înlocuim fără întârziere mătcile din stupii orfani.

32. Să luăm din timp toate măsurile pentru o bună erenare.

33. Să nu ernăm decât colonii tari. Să suprimăm sau să impreunăm pe cele slabe.

In atențiunea producătorilor de lapte din județul Arad.

Ministerul Finanțelor, Direcțiunea Contribuțiunei Directe, cu adresa No. 33.099 din 4 Mai 1934, comunică următoarele, Administrației Financiare din Arad.

Dlui Ad-tor Fin. de Const. Mixtă Arad.

Comisia Centrală fiscală în ședința din 13 Iunie 1933 a decis că lăptarii atunci când își desfac laptele, produsul vitelor lor în alte locuri decât cele de producție, exercită un comerț al cărui venit este supus impozitului comercial, neputându-se aplica în favoarea lor beneficiul scutirii acordat exclusiv agricultorilor cari își desfac produsele lor proprii numai la locul de origină.

Această măsură s'a luat și pentru faptul că lăptarii în mod obișnuit pe lângă laptele produs de vitele lor mai cumpără lapte și dela alți producători, pe care îl revând cu beneficii consumatorilor.

Pentruca în practică această măsură să nu aibă un caracter excesiv, pe baza aprobării Domnului Ministru pusă pe referatul acestei Direcțiuni, s'a dispus ca impunerea comercială să se stabilească numai acolo unde de către organele fiscale se va fi constatat că lăptarii vând și lapte cumpărat dela alți producători, nefiind locul la vreun impozit dacă lăptarii vând numai produsul vitelor lor.

Prin urmare dispozițiunile acestei decizii urmează să fie aplicate dela caz la caz, pe bază de constatare.

Luată măsură în consecință, dând în acest sens instrucțiuni organelor de constatare în subordine.

Director:
Indescifrabil

Șeful serviciului:
Indescifrabil

Camera de Agricultură a județului Arad, intervenind în aceasta chestiune la Dl. Iuliu Caba Administrator Financiar din Arad, pentru a nu interpreta greșit ordinul Ministerului, s'a clarificat și s'a dispus

organelor de control financiar, că producătorii când își desfac laptele, produsul vitelor lor în alte locuri, nu sunt impuși impozitului comercial.

În caz că totuși s-ar ivi o reclamațiune din partea producătorilor de lapte, rugăm a se adresa direct Camerei noastre, pentru a putea rezolva cererea lor în locurile competente.

Direcțiunea.

Copia adresei Ministerului referitoare la furaje.

Mai jos publicăm Copia adresei Ministerului de Agricultură și Domenii No. 94.795 din 3 Mai 1934, primită prin Prefectura Județului.

Suntem în curs de elaborare a unui program general, care urmează să-l aplicăm pe întreaga țară, în caz dacă situațiunea s-ar înrăutăți. De asemenea veți lua imediat măsuri ca să se facă cea mai mare economie cu furagele de orice fel și cu paele de orice câți ani ar fi, cari trebuiesc conservate în vederea utilizării, dispunând ca nicăieri să nu se consume ca, combustibil pae. Am dispus ca în toate pădurile să se facă toate înlesnirile pentru pășunat, pentruca să menajăm pășunile, astfel ca ele să poată fi folosite cât mai lung timp. Tot în acest scop veți lua măsuri, ca pășunatul pe izlazurile comunale să se reglementeze în așa fel, ca vitele să consume numai strictul necesar, iar pășunea să fie menajată. În același timp, îndată ce ar începe ploile să aveți pregătite măsurile ca pământurile ne arate să se are cu cea mai mare grabă, sămănăturile cari n'au fost încă făcute sau sămănăturile de orice fel cari sar fi pierdute, să fie resămănat și înlocuite în special cu plante furajare, mai ales de acelea cari produc cantități mari, cum sunt: porumbul, borceagul și meiul. Veți da o cât mai largă publicitate aplicării acestor măsuri și veți sesiza toate organele cari sunt chemate să le execute.

Ministrul Subsecretar de Stat
ss Manolescu Strunga.

Inmulțirea și plantarea vițelor și port-altoilor.

Pentru orientarea viticultorilor publicăm în întregime Copia după Deciziunea Ministerială No. 244779 din 16 Nov. 1932.

Deciziune

Noi, ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor

Având în vedere Art. 2 al. 2 din Legea pentru reglementarea plantațiilor de vii și Art. ... din regulamentul ei de aplicare, prin care completarea lipsu-

rilor, refacerea, reconstituirea sau plantațiile noi a viilor se face numai cu varietăți aprobate de Minister și că în acest scop Ministerul Agriculturii va publica în fiecare an lista soiurilor admise la înmulțire și plantare;

Decidem:

Art. I. Se admit la înmulțire și plantare următoarele varietăți de vițe:

Pentru vin

Albe

Alloté
Bășicata
Brăghina
Chardonnay (Pinot blanc)
Crâmpoșia
Cabasma
Dimiat (Semendra)
Fetească albă
Fetească Regală
Frâncusa (Mustoasa)
Furmint
Galbena
Gordin
Harslevelü

Albe

Grasa
Mustoasa de Ardeal
Muscadelle de Bordelais
Muscat de Frontignan
Muscat Ottonel
Pinot gris
Riesling (de Italia și de Rhin)
Riesling de Banat
Pamid (grec rouge)
Sauvignon
Semillon
Sylvaner roșu și verde
Samoveanca
Traminer
Tilcicuiruc

Negre:

Crăcana (Rara neagră, băbească)
Corb (Negru vârtos)
Cabernet Sauvignon
Pinot noir
Seina (negru moale)
Cadarca neagră.

Pentru struguri de masă

Alvarna.
Asma.
Chasselas doré.
" rouge.
" musqué.
" Napoléon (Bicane).
Caraburnu.
Coarnă albă.
Coarnă neagră.

Dattier de Beyrouth (Aleppo, Afuz-Ali).
Lignan.
Medeleine Royal.
Muscat de Hambourg.
Muscat d'Alexandrie.
Perle de Csaba (Muscat).
Precoc de Malingre.
Royal Vineyard.
Raisin de Calobra.
Razachie.

Art. II. Se admit la înmulțire și plantare următoarele specii de hibrizi port-altoi, în ordinea importanței:

Berlandieri x Riparia Teleki (Selecțiunea Kober 5 BB).
Berlandieri x Riparia Teleki 8 B.
Berlandieri x Riparia 420 A.
Riparia x Rupestris 101—14.
Riparia x Rupestris 3309.
Riparia Portalis (Gloire).
Chasselas x Berlandieri 41 B.

Art. III. În mod excepțional și numai pentru anumite soluri în cari speciile și hibrizii prevăzuți la Art. II nu găsesc o adaptare convenabilă sunt admiși hibrizii port-altoi:

Aramon x Rupestris Ganzin No. 1.
Mourvedre x Rupestris 1202.

Art. IV. Dl Director al Serviciului Viticulturii, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei Deciziuni.

Ministrul
Agriculturii și Domeniilor,
(ss) V. Nițescu.

Aviz.

În vederea raționalizării apiculturii din Județul Arad, Camera de Agricultură a hotărât ca să țină și în anul acesta o serie de cursuri, conferințe și demonstrații practice în diferite regiuni a județului.

Până acum s-au fixat conferințe în următoarele comune:

26—27 Mai 1934. comuna Halmagiu			
28	"	"	Hălmăgel Sârbi
29	"	"	Ocișor, Ociu
30	"	"	Bănești, Bodești
31	"	"	Vârfurile
1 Iunie	"	"	Pleșcuța, Aciuța
2	"	"	Gurahonț
3	"	"	Dezna.

Conferințele și demonstrațiile practice vor fi ținute de către Dl Gh. Saloș, conferențiarul Camerei de Agricultură Arad.

Facem apel la toți apicultorii și amatorii de apicultură, să participe în număr cât de mare la aceste conferințe, cari au și caracter de consultații.

După plasa Hălmagiu vor urma conferințele pe Valea Mureșului.

Direcțiunea.

AVIZ. Dl. PAVEL HĂLMĂGIAN din comuna Crocna, are de vânzare un taur de rasa Simenthal, prevăzut cu certificat.

* Se aduce la cunoștință, că la Ferma Dlui Dr. Coloman Conopi din comuna Odvoș, județul Arad, se află de vânzare un taur de rasă pură Simental, de 19 luni. Cumpărătorii rugăm a se adresa direct proprietarului.

* Se aduce la cunoștință că la Dl Iosif Kapp din comuna Engelsbrun No. 165. jud. Arad, se află de vânzare un taur de rasă pură Simental, de 2 ani, apt pentru reproducție și prevăzut cu certificat. Cumpărătorii rugăm a se adresa direct proprietarului.

Agricultori!

Grija de nutrețul necesar vitelor devine tot mai mare. Anul secetos de acum, a făcut ca recolta viitoare să fie foarte slabă. Îngrijiți-Vă de rămășițele de nutreț, pae, pleavă, ori cât de vechi ar fi, că ne vor scoate din lipsă.

* Pentru însămânțări întârziate, adresati-Vă Camerei de Agricultură, de unde veți putea obține porumb cincantin timpuriu.

* La Camera de Agricultură puteți cumpăra Darzin, cu prețul de 70 Lei kgr.